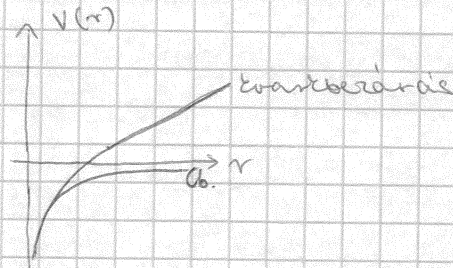

ha $g^2(r_0)$ -t rögzítjük és r -rel meggyünk messzire
 akkor antiárnyékolás \Rightarrow egyre nagyobb töltés \Rightarrow
 nem maradhat el \Rightarrow bezárás
 "infrared slavery"

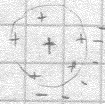

Kvantbezárási

03.17.

$$g^2(r) = \frac{g^2(r_0)}{1 - 8 g^2(r_0) \ln \frac{r}{r_0}} \quad \text{vácuumpolarizáció}$$

"antiárnyékolás"

effektív kvantbezárási modellel kellene

$$\mathcal{L} = -\frac{1}{4} Z F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} - \bar{\psi}_\mu A^\mu$$

antiszimmetrikus derivált

$$F_{\mu\nu} = (\partial_\mu A_\nu - \partial_\nu A_\mu)$$

$$\bar{A}_\mu = Z^{1/2} A_\mu$$

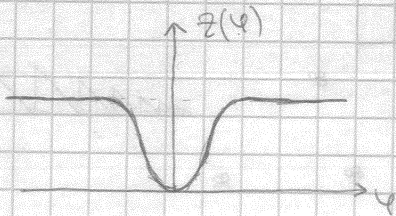
$$= -\frac{1}{4} \bar{F}_{\mu\nu} \bar{F}^{\mu\nu} - \bar{\psi}_\mu Z^{-1/2} \bar{A}^\mu$$

$$\bar{\mathcal{L}} = \bar{\mathcal{L}} Z^{-1/2}$$

t'Hooft (1974)

$$\mathcal{L} = -\frac{1}{4} Z(\varphi) F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} + \frac{1}{2} \partial_\mu \varphi \partial^\mu \varphi - V(\varphi) - \bar{\psi}_\mu A^\mu$$

dielectromos tér

$$V(\varphi) = \frac{1}{2} m^2 \varphi + \lambda \varphi^4$$

$$m^2 > 0$$

$$V(\varphi_{\min} = 0) = 0$$

normál állapot $\varphi = 0$

$$D_{\mu\nu} = Z F_{\mu\nu}$$

$$\partial^\mu D_{\mu\nu} = \bar{J}_\nu$$

$$\rho = 0 \quad \text{div } \underline{D} = J_0 \quad "z(\varphi) = \epsilon"$$

$$(\underline{D})_i = D_{i0}$$

$$\rho = i \quad \partial^0 D_{0i} + \partial^j D_{ji} = J_i$$

$$-\underline{\dot{D}} + \text{rot } \underline{H} = \underline{J} \quad " \frac{1}{\mu} = z(\rho) "$$

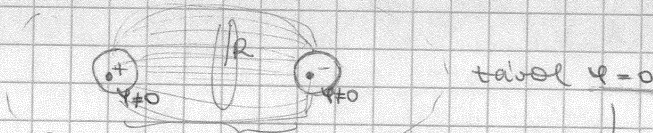
furcsán viselkedő anyag a vákuum, normál állapotba a relatív permeabilitás 0 (nem 1)

$$\frac{1}{4} F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} = \frac{1}{2} (\underline{E}^2 - \underline{B}^2)$$

$\swarrow z(\varphi) = \varphi^2$ a nulla körül

$$\mathcal{L} = -\frac{1}{2} (m^2 - E^2) \varphi^2 - \frac{1}{2} B^2 \varphi^2 - \lambda \varphi^4 + \frac{1}{2} \partial_\mu \varphi \partial^\mu \varphi - J_\mu A^\mu$$

statisztikus megoldás $J_0 \neq 0 \quad \underline{J} = 0 \Rightarrow \underline{B} = 0$

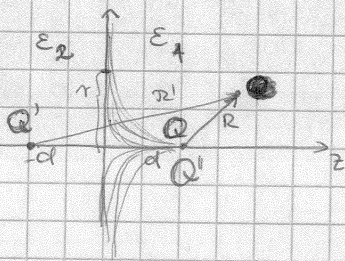
$$\mathcal{H} = \frac{1}{2z(\varphi)} \underline{D}^2 + \frac{1}{2} (\nabla \varphi)^2 + V(\varphi) \rightarrow \underline{D} \text{ nem hatol be a normál}$$

$$\Delta \varphi - V'(\varphi) + E^2 \varphi^2 = 0 \quad \text{állapotba}$$

fluxusszó alattul $\epsilon_i: \underline{E} \sim R^2 E^2 \Rightarrow$ lineárisan

nő az energiája a távolsággal

$$ER^2 \approx q \text{ töltés}$$

$$\epsilon_1 = 1 \text{ és } \epsilon_2 = 0$$

esetén ???

$$\Phi_+ = \frac{1}{4\pi\epsilon_1} \left(\frac{Q}{R} + \frac{Q'}{R'} \right)$$

$$Q' = \frac{\epsilon_1 - \epsilon_2}{\epsilon_1 + \epsilon_2} Q$$

$$\Phi_- = \frac{1}{4\pi\epsilon_2} \left(\frac{Q''}{R} \right)$$

$$\Phi_+(z=0) = \Phi_-(z=0)$$

$$D_{z1} = D_{z2}$$

határfeltételek

$$D_z^+ = - \frac{\partial \Phi_+}{\partial z} \Big|_{z=0^+} \epsilon_1$$

$$D_z^- = - \frac{\partial \Phi_-}{\partial z} \Big|_{z=0^-} \epsilon_2 = \frac{Qd}{4\pi r^3} \left(\frac{-2\epsilon_2}{\epsilon_1 + \epsilon_2} \right)$$

$\epsilon = \epsilon_2$ esetén nem hatol be \underline{D} értéke felé
elektromágneses hullámok - Fresnel egyenletek

$\epsilon_1 = 1$, mérőleges beesés $R_{reflexió} = \left(\frac{1-\epsilon_2}{1+\epsilon_2}\right)^2 \xrightarrow{\epsilon_2 \rightarrow 0} 1$ teljes visszaverődés

tehát a modellben egy túlnövekedés vákuum van, ami a QED terület nem engedi be dinamikailag sem
 ezt szokták "soft-tag" = "puha zsalé" modellnek nevezni (mivel geometriai határ)

Ginzburg-Landau elmélet (1950)

~~$\mathcal{H} = \frac{1}{2} (\nabla - ie^* \underline{A}) \Phi$~~ $\mathcal{H} = \frac{1}{2} [(\nabla - ie^* \underline{A}) \Phi]^* [(\nabla - ie^* \underline{A}) \Phi] + V(|\Phi|)$

Φ vákuum $\neq 0 \rightarrow$ szupravezető alapállapot

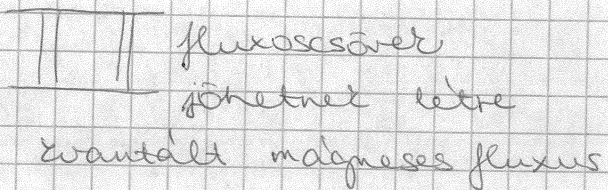
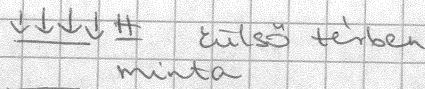
$\frac{1}{2} e^{*2} A^2 |\Phi|^2 \Rightarrow m_{eff} = e^* |\Phi|$

horra! lehet írni az eldönt $\frac{1}{2} (\underline{E}^2 + \underline{B}^2)$
 $\underline{B} = \text{rot } \underline{A}$

$(\Delta + m_{eff}^2) \underline{A} = \underline{j}$

$\underline{A} \sim e^{-m_{eff} r}$ Jzissner-eff.

Abrikosov (1954)

$e \Phi_{magn} = n 2\pi$

$e g = () n$
 (Dirac)

mágneses monopólust

képzeltük az

összeír-e a lét? igen anyagba
 távolsággal lineárisan nő az energia/jár

elektromágnesség dualis szimmetriája

$\underline{E} \leftrightarrow -\underline{H}, \underline{D} \leftrightarrow \underline{B}$

az úres tér egyenletei nem váltóznak

források nem dualizál $j_{el} \leftrightarrow j_{magn}$
 ϕ magn. monopólus

ha volna mágneses monopólus sűrűség, az létre tudna hozni egy t'hoft féle $\epsilon \rightarrow 0$ dielektromos analogiájú közegget

$$\underline{B} = \mu_0 (\underline{H} + \underline{M}), \quad \underline{M} = \chi_{\text{mágn}} \underline{H}, \quad \mu = 1 + \chi_{\text{mágn}}$$

$$B = 0 \text{ Weissner} \Rightarrow \chi_{\text{mágn}} = -1 \Rightarrow \mu = 0$$

ennek a dualisa kell nekünk, ahol $\epsilon = 0$ és elektromos fluxussz

QCD vákuumában éromomágneses monopólusok kondenzátuma képzhető el.

MIT - zsák modell (1973)

a hadront egy éles fal választja el a külvilágtól, belül a hadronban szabadon viselkednek a kvarkok

perturbatív vákuum

magasabb energiájú állapotban van \Rightarrow méret

$$\mathcal{S} = \int_{\text{zsák}} d^4x \left(-\frac{1}{4} F_{\mu\nu}^a F^{a\mu\nu} \right) - B \int_{\text{zsák}} d^4x$$

↑ zsákallandó

← véges térfogattól pot. en.

$$- \int_{\text{zsák}} d^4x -\frac{1}{4g^2} f_{\mu\nu}^a f^{a\mu\nu} \quad \text{gluonokra}$$

$$- \int_{\text{zsák}} d^4x \bar{q} \left(i \not{\partial} - g \frac{1}{2} \gamma^a A_\mu^a \gamma^\mu \right) q \quad \text{kvarkokra}$$

$$- B \int_{\text{zsák}} d^4x$$

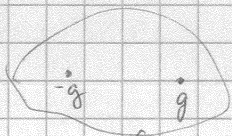
megoldásnál határfeltételek kellenek

$$\underline{n} \cdot \underline{E}^a = 0 \quad \left(f_{\mu\nu}^a \right) \quad \text{nem megy ki szinfluxus}$$

$$\underline{n}_0 \cdot \underline{E}^a + \underline{n} \times \underline{B}^a = 0$$

↳ határon variációból jön ki

határt variálva: $\frac{1}{2} (E^2 - B^2) = B$ határ \leftarrow száthatandó

telepünk forrását

$$- \int_{\text{zár}} j^{\mu} A^{\mu}$$

$$j_0^{\mu} = q \frac{1}{2} \lambda_{(1)}^{\mu} \delta^{(3)}(\underline{r} - \underline{r}_{(1)}) + q \frac{1}{2} \lambda_{(2)}^{\mu} \delta^{(3)}(\underline{r} - \underline{r}_{(2)})$$

részesek

a forrás

$q' = \frac{4}{3} q$ töltésű elektromos probléma

$$- \left(\frac{4}{3} q \right) \leftarrow \rightarrow q \left(\frac{4}{3} \right)$$

$$\text{div } \underline{E} = q' (\delta(\underline{r} - \underline{r}_1) - \delta(\underline{r} - \underline{r}_2))$$

$$\underline{B} = 0$$

$$\frac{1}{2} \underline{B} \underline{E}^2 \text{ határ} = B$$
 ezzel a határfeltétellel kell

megoldani az elektrodinamikát

$$\Phi(\underline{r}, \vartheta) = \frac{q'}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{|\underline{r} - \underline{r}_1|} - \frac{1}{|\underline{r} - \underline{r}_2|} \right) + \sum_{l=0}^{\infty} c_l r^l P_l(\cos \vartheta)$$

határt csak egy speciális mérettartományú helyen lehet kirdni \rightarrow meghatározza a tartomány méretét és alakját meghatározható numerikusan a lineáris potenciál.

$$V_{q\bar{q}}(r) = \frac{4}{3} \frac{\alpha_s}{r} + \sigma r$$

↑
húrfeszültség \leftarrow spektroszkópiából

(c) kwarkonium spektroszkópia

(b)

$$m_c \sim 1,5 \text{ GeV}$$

$$m_b \sim 4,5 \text{ GeV}$$

jó kötött állapot leírás